

noget andet Forhold. End ikke den straffede Forbryder er tvungen til at medbringe et Vidnesbyrd om, at han er straffet, men det overlades til ham og til humane Medborgere, om han kan tilkæmpe sig en Fremtid; men et Ævende, der med Nette eller Urette har faaet et ufordeleagtigt Skudsmaal, er tvunget til at have det med sig og finde sig i de uheldige, ja ulykkelige Følger, et saadant Vidnesbyrd kan medføre, hvorom jeg har Grund til at troe, at man ogsaa her i Salen i forskjellige Livsstillinger har havt Anledning til at gjøre meget alvorlige Erfaringer. Er dette Tilfældet, turde der være tilstrækkelig Tvivl til at hidføre en Rettelse i den bestaaende Lovgivning, hvorved saadanne Følger for enkelte Medlemmer af Samfundet kunde fjernes, uden at nogen Ret, der fortjener at komme i Betragtning, paa nogen Maade bliver krænket. Vi, der have stillet Ændringsforslaget, have troet, at man kunde opnaae et saadant Resultat ved dette. Vi have troet, at Forhandlingerne, som de hidtil ere førte, afgive tilstrækkelig Grund til at nære det Haab, at Fleertallet vil kunne slutte sig til vor Anstuelse, og tillige, at den høitærede Justitsministers Udtalelser indeholde en tilstrækkelig Grund til at antage, at der fra hans Side ogsaa findes Tilslutning Sted til dette Forslag. Vi tillade os at gjøre opmærksom paa, at Forslaget falder i to Afdelinger. Vi have for Die saavel Paategningen i Skudsmaalsbogen, given af Private, altsaa af Huusbonden, som Paategningen af offentlige Autoriteter.

I sidste Henseende vare Forhandlingerne forrige Gang maaskee ikke af den Natur, at det med tilstrækkelig Klarhed blev antydet, hvad man tilsigtede, og jeg skal derfor med et Par Ord udsjøre, hvad der nærmere er tænkt paa ved vort Forslag. Det vil være de Herrer, der i Embedsmændsfor have havt Anledning til at beskæftige sig med disse Forhold, tilstrækkelig bekendt, hvorledes man i det virkelige Liv hyppig finder, at Undersøggelsesretter have givet Fremlæggelsespaategninger i Skudsmaalsbøger,

uden at der deri indeholdes Oplysning om, af hvilken Grund Ævendet har været stævnet for Retten og Skudsmaalsbogen været fremlagt. Men den Virkning, en saadan Paategning som f. Ex.: „Fremlagt i Kjøbenhavns Criminal- og Politiret den og den Dato“ kan have, er af den Natur, at det er meget misligt for et Ævende at maatte finde sig i, at denne Bemærkning bliver staaende, naagtet det er klart, at denne Fremlæggelse kan have fundet Sted under Umstændigheder, der ikke i Virkeligheden gravere Ævendets Fortid eller dets Rhyt. Det er fremdeles ikke mindre vist, at der i det practiske Liv findes Paategninger i Skudsmaalsbogen Sted, navnlig gennem Politiautoriteterne. Hvorvidt dette er rigtigt eller ikke, skal jeg ikke udtale mig om, men det er mig af rig Erfaring bekendt, at det findes Sted, og jeg har havt at gjøre ikke alene med flersvigste, men selvfølgelig ogsaa med en stor Mængde kongerigste Ævendebøger. Man kan meget hyppig finde, at en Politiautoritet har indført i en Skudsmaalsbog en Bemærkning f. Ex. om, at Vedkommende, efterat have drevet om i længere Tid i Jurisdictionen eller ikke kunnet estervise tilstrækkeligt Erhverv, har faaet Paalæg om at forlade Jurisdictionen og begive sig til sit Hjemsted; men at en saadan Paategning kan have ligesaa uheldige Virkninger som en Fremlæggelsespaategning af en Undersøggelsesret, turde være klart. Vi have derfor troet, at det var rigtigt at udtrykke vor Tanke saaledes, som steet er i Forslagets andet Membrum, hvor det hedder: „I Skudsmaalsbogen maa ei heller af offentlige Myndigheder gjøres andre Paategninger eller Ansørgelser end de i Ændeloven udtrykelig foreskrevne“, thi derved have vi ramt baade det Ene og det Andet. Jeg skal tilføie, at vi have Grund til at troe, at netop denne Redaction tilfredsstiller den høitærede Justitsminister, og at han har Die for, at det vilde være helbigt at fjerne netop de Ulemper, jeg her har tilladt mig at antyde. Hvis Noget maatte mene, at Humanitet og Velvillie hos de paagjældende Embedsmænd vilde uden en